

i Sagen, og mens nu Else og Emanuel befandt sig inde i „Salen“, vovede et Par af Byens Kvinder sig helt ind i Bryggerset, hvor de gav sig til at hviske med Husmandskonen.

Da det herved blev slaaet fast, at Rygtet virkelig talte sandt, blev der en Henrykkelse i hele Byen. Ingen kunde nu længer holde sig tilbage men maatte hen til Gærdet for mulig at faa et Glimt af de nyforlovede at se; og da Else og Emanuel vendte tilbage til Stuen, sad her allerede et Par af Husets nærmere Venner, der var kommen for at ønske til Lykke.

De efterfulgtes snart af flere, og i det hele viste det sig, at Elses Frygt for Sladder og Misundelse havde været ganske ugrundet. Alle opfattede, hvad der var sket, som en Slags Æresoprejsning, der var givet den hele Menighed, ja den hele Bondestand . . . en levende Besegling af det Forbund, der Dagen forud var sluttet i Forsamlingshuset.

Hansine, der var kommen ind fra sit Kammer straks efter, at de første Gæster havde vist sig, gav da heller ikke i sin Maade at være paa nogen Anledning til Skumlerier. Mens Veninden, der stadig tog Plads ved hendes Side, med sejrstolt Mine holdt Armen ligesom beskyttende om hendes